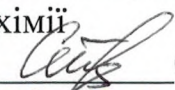

КЗВО ЛОР
«ЛЬВІВСЬКА МЕДИЧНА АКАДЕМІЯ ІМЕНІ АНДРЕЯ КРУПИНСЬКОГО»

«ПОГОДЖЕНО»

Голова предметної
екзаменаційної комісії
з хімії

 Ольга СТАШКІВ
«26» березня 2025 р.

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Голова приймальної комісії
КЗВО ЛОР «Львівська медична
академія імені Андрея Крупинського»
проф. Юрій КРИВКО

2025 р.

ПРОГРАМА
вступного випробування
з ХІМІЇ
для вступу до фахового коледжу
КЗВО ЛОР
«Львівська медична академія імені Андрея Крупинського»
для здобуття освітньо-професійного ступеня
фаховий молодший бакалавр
на основі базової загальної середньої освіти (9 клас)

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Відповідно Правил прийому на навчання до фахового коледжу КЗВО ЛОР «Львівська медична академія імені Андрея Крупинського» у 2025 році затверджені Вченою радою Академії Протокол №8 від 26 березня 2025 року, відповідно до Наказу Міністерства освіти і науки України «Про затвердження Порядку прийому на навчання до закладів фахової передвищої освіти» від 07 лютого 2025 року №166 зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 24 лютого 2025 року за №293/43699, який набрав чинності з 28 лютого 2025 року вступники, які претендують на участь у конкурсному відборі на навчання на основі повної загальної середньої освіти в 2025 році, проходять вступне випробування у формі індивідуальної усної співбесіди (ІУС) з хімії.

Індивідуальна усна співбесіда – форма вступного випробування, яка передбачає оцінювання підготовленості (оцінювання знань, умінь та навичок вступника з хімії), за результатами якої виставляється одна позитивна оцінка за шкалою 100-200 балів (з кроком не менше, ніж в один бал) або ухвалюється рішення про негативну оцінку вступника (менше 100 балів).

Програма з хімії для вступників до ВНКЗ ЛОР «Львівська медична академія імені Андрея Крупинського» на базі загальної середньої освіти (9 кл.) укладена на основі чинної програми для загальноосвітніх навчальних закладів: Хімія. 7-9 класи, затверджена наказом МОН України від 07.06.2017р. № 804.

Абітурієнт повинен знати найважливіші закони і теорії хімії; володіти хімічною мовою, вміти користуватися назвами і символами хімічних елементів, назвами простих і складних речовин; вміти складати хімічні формули і рівняння хімічних реакцій, розв'язувати розрахункові та експериментальні задачі; розуміти зв'язок між складом, будовою, фізичними і хімічними властивостями речовин, способами їх одержання, галузями застосування; мати знання про найважливіші природні та штучні речовини, їх будову, способи одержання та галузі застосування; бути обізнаним з деякими екологічними проблемами, пов'язаними з хімією; розуміти роль хімії у розв'язанні глобальних проблем людства.

На вступному іспиті абітурієнтам дозволяється користуватися довідниковими таблицями: «Періодична система хімічних елементів Д. І. Менделєєва», «Розчинність основ, кислот, солей та амфотерних гідроксидів у воді», «Ряд активності металів».

ЗМІСТ ПРОГРАМИ

Тема 1. Початкові хімічні поняття.

Фізичні тіла. Матеріали. Речовини. Молекули. Атоми. Спостереження й експеримент у хімії.

Фізичні властивості речовин. Чисті речовини і суміші (однорідні, неоднорідні). Способи розділення сумішей.

Хімічні елементи, їхні назви і символи. Поширеність хімічних елементів у природі. Ознайомлення з Періодичною системою хімічних елементів.

Маса атома. Атомна одиниця маси. Відносні атомні маси хімічних елементів.

Хімічні формули речовин. Прості та складні речовини. Багатоманітність речовин.

Метали й неметали. Металічні та неметалічні елементи.

Валентність хімічних елементів. Складання формул бінарних сполук за валентністю елементів. Визначення валентності елементів за формулами бінарних сполук.

Відносна молекулярна маса, її обчислення за хімічною формулою.

Масова частка елемента в складній речовині.

Фізичні й хімічні явища. Хімічні реакції та явища, що їх супроводжують. Хімічні властивості речовин.

Закон збереження маси речовин під час хімічних реакцій. Схема хімічної реакції. Хімічні рівняння.

Тема 2. Кисень

Повітря, його склад. Оксиген. Поширеність Оксигену в природі. Кисень, склад його молекули, поширеність у природі. Фізичні властивості кисню. Добування кисню в лабораторії (на прикладі гідроген пероксиду і води) та промисловості. Реакція розкладу. Поняття про каталізатор. Способи збирання кисню. Доведення наявності кисню.

Хімічні властивості кисню: взаємодія з простими речовинами (вуглець, водень, сірка, магній, залізо, мідь). Реакція сполучення.

Поняття про оксиди, окиснення (горіння, повільне окиснення, дихання). Умови виникнення та припинення горіння. Взаємодія кисню зі складними речовинами (повне окиснення метану, гідроген сульфід).

Колообіг Оксигену в природі. Озон. Проблема чистого повітря. Застосування та біологічна роль кисню.

Тема 3. Вода

Вода, склад молекули, поширеність у природі, фізичні властивості. Вода – розчинник.

Розчин і його компоненти: розчинник, розчинена речовина.

Кількісний склад розчину. Масова частка розчиненої речовини. Виготовлення розчину. Взаємодія води з оксидами. Поняття про кислоти й основи. Поняття про індикатори.

Значення води і водних розчинів у природі та житті людини. Кислотні дощі. Проблема чистої води. Охорона водойм від забруднення. Очищення води на водоочисних станціях та в домашніх умовах.

Тема 4. Будова атома. Періодичний закон і періодична система хімічних елементів.

Короткі історичні відомості про спроби класифікації хімічних елементів. Поняття про лужні, інертні елементи, галогени.

Будова атома. Склад атомних ядер (протони і нейтрони). Протонне число. Нуклонне число.

Будова електронних оболонок атомів хімічних елементів № 1-20. Стан електронів у атомі. Електронні орбіталі. Енергетичні рівні та підрівні; їх заповнення електронами в атомах хімічних елементів № 1-20. Електронні та графічні електронні формули атомів хімічних елементів № 1-20. Поняття про радіус атома. Періодичний закон Д. І. Менделєєва (сучасне формулювання). Періодична система хімічних елементів, її структура. Характеристика хімічних елементів № 1-20 за їхнім місцем у періодичній системі та будовою атома. Значення періодичного закону.

Тема 5. Хімічний зв'язок і будова речовини.

Природа хімічного зв'язку. Електронегативність атомів хімічних елементів. Ковалентний зв'язок, його утворення. Полярний і неполярний ковалентний зв'язок. Електронні формули молекул. Йони. Йонний зв'язок, його утворення.

Кристалічні ґратки. Атомні, молекулярні та йонні кристали. Залежність фізичних властивостей речовин від типів кристалічних ґраток.

Тема 6. Кількість речовини.

Розрахунки за хімічними формулами. Кількість речовини. Моль – одиниця кількості речовини. Стала Авогадро. Молярна маса.

Закон Авогадро. Молярний об'єм газів. Відносна густина газів.

Тема 7. Основні класи неорганічних сполук.

Класифікація неорганічних сполук, їхній склад і номенклатура. Фізичні властивості оксидів. Хімічні властивості основних, кислотних та амфотерних оксидів: взаємодія з водою, кислотами, лугами, іншими оксидами.

Фізичні властивості кислот. Хімічні властивості кислот: дія на індикатори, взаємодія з металами, основними оксидами, основами, солями. Реакція нейтралізації. Ряд активності металів. Реакції заміщення й обміну. Заходи безпеки під час роботи з кислотами.

Фізичні властивості основ. Хімічні властивості лугів: дія на індикатори, взаємодія з кислотами, кислотними оксидами, солями. Хімічні властивості нерозчинних основ: взаємодія з кислотами і розкладання внаслідок нагрівання. Заходи безпеки під час роботи з лугами.

Хімічні властивості амфотерних гідроксидів: взаємодія з кислотами, лугами (в розчині, при сплавлянні).

Фізичні властивості середніх солей. Хімічні властивості середніх солей: взаємодія з металами, кислотами, лугами, іншими солями.

Генетичні зв'язки між основними класами неорганічних сполук.

Поширеність у природі та використання оксидів, кислот, основ і середніх солей. Вплив на довкілля і здоров'я людини.

Тема 8. Розчини.

Поняття про дисперсні системи. Колоїдні та істинні розчини. Суспензії, емульсії, аерозолі.

Будова молекули води, поняття про водневий зв'язок. Розчинність речовин, її залежність від різних чинників.

Насичені й ненасичені, концентровані й розведені розчини. Теплові явища, що супроводжують розчинення речовин. Розчинення як фізико-хімічний процес. Поняття про кристалогідрати.

Електролітична дисоціація. Електроліти й неелектроліти. Електролітична дисоціація кислот, основ, солей у водних розчинах. Ступінь електролітичної дисоціації. Сильні й слабкі електроліти.

Поняття про рН розчину. Значення рН для характеристики кислотного чи лужного середовища. Реакції обміну між розчинами електролітів, умови їх перебігу. Йонно-молекулярні рівняння хімічних реакцій. Виявлення в розчині гідроксид-іонів та іонів гідрогену. Якісні реакції на деякі йони. Застосування якісних реакцій.

Тема 9. Хімічні реакції.

Класифікація хімічних реакцій за кількістю і складом реагентів та продуктів реакцій: реакції сполучення, розкладу, заміщення, обміну.

Ступінь окиснення. Визначення ступеня окиснення елемента за хімічною формулою сполуки. Складання формули сполуки за відомими ступенями окиснення елементів.

Окисно-відновні реакції. Процеси окиснення, відновлення, окисники, відновники. Складання рівнянь окисно-відновних реакцій. Значення окисно-відновних процесів у житті людини, природі й техніці.

Екзотермічні й ендотермічні реакції. Термохімічне рівняння.

Оборотні й необоротні реакції. Швидкість хімічної реакції, залежність швидкості реакції від різних чинників.

Тема 10. Початкові поняття про органічні сполуки.

Особливості органічних сполук (порівняно з неорганічними). Елементи-органогени.

Вуглеводні. Метан як представник насичених вуглеводнів. Гомологія. Гомологи метану (перші десять), їхні молекулярні і структурні формули та назви. Фізичні властивості. Реакція заміщення для метану.

Етен (етилен) і етин (ацетилен) як представники ненасичених вуглеводнів. Молекулярні і структурні формули. Фізичні властивості. Реакція приєднання для етену й етину (галогенування, гідрування). Горіння вуглеводнів.

Поняття про полімери на прикладі поліетилену. Застосування поліетилену. Поширення вуглеводнів у природі. Природний газ, нафта, кам'яне вугілля – природні джерела вуглеводнів. Перегонка нафти. Вуглеводнева сировина й охорона довкілля. Застосування вуглеводнів.

Оксигеновмісні органічні речовини. Поняття про спирти, карбонові кислоти, жири, вуглеводи.

Метанол, етанол, гліцерол: молекулярні і структурні формули, фізичні властивості. Горіння етанолу. Якісна реакція на гліцерол. Отруйність метанолу й етанолу. Згубна дія алкоголю на організм людини.

Етанова (оцтова) кислота, її молекулярна і структурна формули, фізичні властивості. Хімічні властивості етанової кислоти: електролітична дисоціація, дія на індикатори, взаємодія з металами, лугами, солями. Застосування етанової кислоти. Вищі карбонові кислоти: стеаринова, пальмітинова, олеїнова. Мило, його склад, мийна дія.

Жири. Склад жирів, фізичні властивості. Природні й гідрогенізовані жири. Біологічна роль жирів.

Вуглеводи: глюкоза, сахароза, крохмаль, целюлоза. Молекулярні формули, фізичні властивості, поширення і утворення в природі. Крохмаль і целюлоза – природні полімери. Якісні реакції на глюкозу і крохмаль. Застосування вуглеводів, їхня біологічна роль.

Нітрогеновмісні органічні речовини. Поняття про амінокислоти. Білки як біологічні полімери. Денатурація білків. Біологічна роль амінокислот і білків.

Значення природних і синтетичних органічних сполук. Захист довкілля від стійких органічних забруднювачів.

Тема 11. Роль хімії в житті суспільства.

Багатоманітність речовин та хімічних реакцій. Взаємозв'язки між речовинами та їхні взаємоперетворення.

Місце хімії серед наук про природу, її значення для розуміння наукової картини світу.

Роль хімічної науки для забезпечення сталого розвитку людства.

Хімічна наука і виробництво в Україні. Видатні вітчизняні вчені – творці хімічної науки.

Список рекомендованої літератури:

1. Підручник «Хімія. 7 клас» Попель П. П., Крикля Л. С. / К: ВЦ «Академія», 2017.
2. Підручник «Хімія. 7 клас» / Ярошенко О. Г. / К: УОВЦ «Оріон», 2015.
3. Підручник «Хімія. 7 клас» / Буринська Н. М. / К: Педагогічна думка, 2015.
4. Підручник «Хімія. 7 клас» / Лашевська Г. А. / К: Генеза, 2015.
5. Підручник «Хімія. 8 клас» / Попель П. П., Крикля Л. С. / К: ВЦ «Академія», 2016.
6. Підручник «Хімія. 8 клас» / Ярошенко О. Г. / К: УОВЦ «Оріон», 2016.
7. Підручник «Хімія. 8 клас» / Буринська Н. М. / К: Перун, 2016.
8. Підручник «Хімія. 7 клас» / Лашевська Г. А. / К: Генеза, 2016.
9. Підручник «Хімія. 9 клас» / Буринська Н. М., Величко Л. П. / К: Перун, 2017.
10. Підручник «Хімія. 9 клас» / Лашевська Г. А. / К: Генеза, 2017.
11. Підручник «Хімія. 9 клас» / Попель П. П., Крикля Л. С. / К: ВЦ «Академія», 2017.
12. Підручник «Хімія. 9 клас» / Ярошенко О. Г. / К: УОВЦ «Оріон», 2017.
13. Підручник «Хімія. 9 клас» / Березан О. / Тернопіль: Підручники і посібники, 2017.
14. Підручник «Хімія. 9 клас» / Савчин М. М. / К: Грамота, 2017.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ усної відповіді (співбесіди) з хімії

Завдання для співбесіди з хімії складається з чотирьох питань і оцінюється 100 балами.

Конкурсний бал за результатами вступних випробувань у формі співбесіди визначається за формулою: сума балів за кожне питання П1 + П2 + П3 + П4 =100. Таким чином, максимальна кількість балів, що може отримати абітурієнт на вступному випробуванні з хімії становить 100 балів.

Отримана вступником певна кількість балів за відповідь переводиться в шкалу оцінювання від 100 до 200 шляхом додавання 100 балів.

Рівень знань	Бали	Структура оцінки
Високий	25	Відповідь на питання повна (100%). Абітурієнт володіє навчальним матеріалом, уміє аналізувати, узагальнювати й систематизувати надану інформацію, робити висновки; самостійно наводить і використовує необхідні формули для розв'язування задач. Абітурієнт володіє засвоєними знаннями і використовує їх у нестандартних ситуаціях, встановлює зв'язки між явищами; самостійно розв'язує задачі, формулює відповіді. Абітурієнт має системні знання з предмета, аргументовано використовує їх, у тому числі у проблемних ситуаціях; аналізує та самостійно оцінює явища, пов'язані з речовинами та їх перетвореннями; розв'язує задачі раціональним способом. Легко, швидко та впевнено відповідає на додаткові чи уточнюючі запитання, говорить впевнено.
	24	Відповідь на питання повна (100%). Абітурієнт володіє навчальним матеріалом, уміє аналізувати, узагальнювати й систематизувати надану інформацію, робити висновки; самостійно наводить і використовує необхідні формули для розв'язування задач. Абітурієнт володіє засвоєними знаннями і використовує їх у нестандартних ситуаціях, встановлює зв'язки між явищами; самостійно розв'язує задачі, формулює відповіді. Абітурієнт має системні знання з предмета, аргументовано використовує їх, у тому числі у проблемних ситуаціях; аналізує та самостійно оцінює явища, пов'язані з речовинами та їх перетвореннями; розв'язує задачі раціональним способом. Легко, швидко та впевнено відповідає на додаткові чи уточнюючі запитання, говорить впевнено. Допускається одна незначна неточність у відповідях.

	23	Відповідь на питання повна (100%). Абітурієнт володіє навчальним матеріалом, уміє аналізувати, узагальнювати й систематизувати надану інформацію, робити висновки; самостійно наводить і використовує необхідні формули для розв'язування задач. Абітурієнт володіє засвоєними знаннями і використовує їх у нестандартних ситуаціях, встановлює зв'язки між явищами; самостійно розв'язує задачі, формулює відповіді. Абітурієнт має системні знання з предмета, аргументовано використовує їх, у тому числі у проблемних ситуаціях; аналізує та самостійно оцінює явища, пов'язані з речовинами та їх перетвореннями; розв'язує задачі раціональним способом. Легко, швидко та впевнено відповідає на додаткові чи уточнюючі запитання, говорить впевнено. Допускається дві незначні неточності у відповідях.
	22	Відповідь на питання повна (100%). Абітурієнт володіє навчальним матеріалом, уміє аналізувати, узагальнювати й систематизувати надану інформацію, робити висновки; самостійно наводить і використовує необхідні формули для розв'язування задач. Абітурієнт володіє засвоєними знаннями і використовує їх у нестандартних ситуаціях, встановлює зв'язки між явищами; самостійно розв'язує задачі, формулює відповіді. Абітурієнт має системні знання з предмета, аргументовано використовує їх, у тому числі у проблемних ситуаціях; аналізує та самостійно оцінює явища, пов'язані з речовинами та їх перетвореннями; розв'язує задачі раціональним способом. Легко, швидко та впевнено відповідає на додаткові чи уточнюючі запитання, говорить впевнено. Допускається три незначні неточності у відповідях.
Достатній	21	Відповідь на питання неповна (99-90%). Абітурієнт самостійно відтворює фактичний і теоретичний навчальний матеріал, порівнює і класифікує хімічні об'єкти; наводить рівняння реакцій за умовою задачі, робить обчислення за рівнянням реакції. Абітурієнт виявляє розуміння основних хімічних теорій і фактів, наводить приклади на підтвердження цього; з допомогою формул розв'язує задачі. Допускається одна помилка, яку самостійно може виправити.

	20	Відповідь на питання неповна (89-80%). Абітурієнт самостійно відтворює фактичний і теоретичний навчальний матеріал, порівнює і класифікує хімічні об'єкти; наводить рівняння реакцій за умовою задачі, робить обчислення за рівнянням реакції. Абітурієнт виявляє розуміння основних хімічних теорій і фактів, наводить приклади на підтвердження цього; з допомогою формул розв'язує задачі. Потребує певного часу для відповіді на додаткові запитання. Допускається три помилки, які самостійно може виправити.
	19	Відповідь на питання неповна (89-80%). Абітурієнт самостійно відтворює фактичний і теоретичний навчальний матеріал, порівнює і класифікує хімічні об'єкти; наводить рівняння реакцій за умовою задачі, робить обчислення за рівнянням реакції. Абітурієнт виявляє розуміння основних хімічних теорій і фактів, наводить приклади на підтвердження цього; з допомогою формул розв'язує задачі. Потребує певного часу для відповіді на додаткові запитання. Допускається чотири помилки, які може виправити після уточнюючих запитань.
	18	Відповідь на питання неповна (79-70%). Абітурієнт самостійно відтворює фактичний і теоретичний навчальний матеріал, порівнює і класифікує хімічні об'єкти; наводить рівняння реакцій за умовою задачі, робить обчислення за рівнянням реакції. Допускається незначне порушення логіки викладу. Абітурієнт виявляє розуміння основних хімічних теорій і фактів, наводить приклади на підтвердження цього; з допомогою формул розв'язує задачі. Потребує певного часу для відповіді на додаткові запитання. Допускається три суттєві помилки, які може виправити після уточнюючих запитань.
	17	Відповідь на питання неповна (79-70%). Абітурієнт самостійно відтворює фактичний і теоретичний навчальний матеріал, порівнює і класифікує хімічні об'єкти; наводить рівняння реакцій за умовою задачі, робить обчислення за рівнянням реакції. Допускається незначне порушення логіки викладу, яке не порушує повноцінне сприйняття викладу. Абітурієнт виявляє розуміння основних хімічних теорій і фактів, наводить приклади на підтвердження цього; з допомогою формул розв'язує задачі. Потребує певного часу для відповіді на додаткові запитання. Допускається чотири суттєві помилки, які може виправити після уточнюючих запитань.

	16	Відповідь на питання неповна (79-70%). Абітурієнт самостійно відтворює фактичний і теоретичний навчальний матеріал, порівнює і класифікує хімічні об'єкти; наводить рівняння реакцій за умовою задачі, робить обчислення за рівнянням реакції. Допускається незначне порушення логіки викладу. Абітурієнт виявляє розуміння основних хімічних теорій і фактів, наводить приклади на підтвердження цього; з допомогою формул розв'язує задачі. Потребує певного часу для відповіді на додаткові запитання. Допускається п'ять суттєвих помилок, які може виправити після уточнюючих запитань.
	15	Відповідь на питання неповна (79-70%). Абітурієнт самостійно відтворює фактичний і теоретичний навчальний матеріал, порівнює і класифікує хімічні об'єкти; наводить рівняння реакцій за умовою задачі, робить обчислення за рівнянням реакції. Допускається незначне порушення логіки викладу та неточності в прикладах. Абітурієнт виявляє розуміння основних хімічних теорій і фактів, наводить приклади на підтвердження цього; з допомогою формул розв'язує задачі. Потребує певного часу для відповіді на додаткові запитання. Допускається шість суттєвих помилок, які може виправити після уточнюючих запитань.
Середній	14	Відповідь на питання неповна (69-60%), Абітурієнт знає окремі факти, що стосуються хімічних сполук і явищ. Абітурієнт відтворює окремі частини начального матеріалу, дає визначення основних понять; самостійно складає і записує скорочену умову задачі. Абітурієнт відтворює навчальний матеріал після уточнюючих запитань; робить обчислення за готовою формулою в прикладах. Абітурієнт потребує певного часу для відповіді на додаткові чи уточнюючі запитання, говорить впевнено. Допускається шість суттєвих помилок, які може виправити після уточнюючих запитань.
	13	Відповідь на питання неповна (69-60%), Абітурієнт знає окремі факти, що стосуються хімічних сполук і явищ. Абітурієнт відтворює окремі частини начального матеріалу, дає визначення основних понять; самостійно складає і записує скорочену умову задачі. Абітурієнт відтворює навчальний матеріал після уточнюючих запитань; робить обчислення за готовою формулою в прикладах. Абітурієнт потребує певного часу для відповіді на додаткові чи уточнюючі запитання. Допускається шість-сім суттєвих помилок, які може виправити після

		уточнюючих запитань.
	12	Відповідь на питання неповна (69-60%), Абітурієнт знає окремі факти, що стосуються хімічних сполук і явищ. Абітурієнт відтворює окремі частини початкового матеріалу, дає визначення основних понять; самостійно складає і записує скорочену умову задачі. Абітурієнт відтворює навчальний матеріал після уточнюючих запитань; робить обчислення за готовою формулою в прикладах. Абітурієнт потребує певного часу для відповіді на додаткові чи уточнюючі запитання (допускається надання відповідей не на всі питання, але не менше, ніж на 80%). Допускається шість-сім суттєвих помилок, які може виправити після уточнюючих запитань. Може припускатися помилок при застосуванні знань на практиці.
	11	Відповідь на питання неповна (59-50%), Абітурієнт знає окремі факти, що стосуються хімічних сполук і явищ. Абітурієнт відтворює окремі частини початкового матеріалу, дає визначення основних понять; самостійно складає і записує скорочену умову задачі. Абітурієнт відтворює навчальний матеріал після уточнюючих запитань; робить обчислення за готовою формулою в прикладах. Абітурієнт потребує певного часу для відповіді на додаткові чи уточнюючі запитання (допускається надання відповідей не на всі питання, але не менше, ніж на 70%), говорить достатньо впевнено. Допускається шість-сім суттєвих помилок, п'ять з яких може виправити після уточнюючих запитань. Може припускатися помилок при застосуванні знань на практиці.
	10	Відповідь на питання неповна (59-50%), Абітурієнт знає окремі факти, що стосуються хімічних сполук і явищ. Абітурієнт відтворює окремі частини початкового матеріалу, дає визначення основних понять; самостійно складає і записує скорочену умову задачі. Абітурієнт відтворює навчальний матеріал після уточнюючих запитань; робить обчислення за готовою формулою в прикладах. Абітурієнт потребує певного часу для відповіді на додаткові чи уточнюючі запитання (допускається надання відповідей не на всі питання, але не менше, ніж на 60%), говорить достатньо впевнено. Допускається шість-сім суттєвих помилок, три з яких може виправити після уточнюючих запитань. Може припускатися помилок при застосуванні знань на практиці.

	9	Відповідь на питання неповна (49-40%), Абітурієнт знає окремі факти, що стосуються хімічних сполук і явищ. Абітурієнт відтворює окремі частини начального матеріалу, дає визначення основних понять; самостійно складає і записує скорочену умову задачі. Абітурієнт відтворює навчальний матеріал після уточнюючих запитань; робить обчислення за готовою формулою в прикладах. Абітурієнт потребує певного часу для відповіді на додаткові чи уточнюючі запитання (допускається надання відповідей не на всі питання, але не менше, ніж на 60%), говорить достатньо впевнено. Допускається вісім суттєвих помилок, чотири з яких може виправити після уточнюючих запитань. Може припускатися помилок при застосуванні знань на практиці.
	8	Відповідь на питання неповна (49-40%), Абітурієнт знає окремі факти, що стосуються хімічних сполук і явищ. Абітурієнт відтворює окремі частини начального матеріалу, дає визначення основних понять. Логіка викладу суттєво порушена, що заважає повноцінному сприйняттю матеріалу. Абітурієнт не відтворює навчальний матеріал після уточнюючих запитань. Абітурієнт потребує певного часу для відповіді на додаткові чи уточнюючі запитання (допускається надання відповідей не на всі питання, але не менше, ніж на 50%), говорить недостатньо впевнено. Допускається дев'ять-десять суттєвих помилок, деякі з яких може виправити після уточнюючих запитань. Не завжди може застосувати знання на практиці.
Початковий	7	Відповідь на питання неповна (39-30%), Абітурієнт розпізнає деякі хімічні об'єкти (хімічні символи, формули, явища, посуд тощо) і називає їх. Абітурієнт описує деякі хімічні об'єкти за певними ознаками. Абітурієнт має фрагментарні уявлення з предмета вивчення і може відтворити окремі його частини. Логіка викладу порушена значною мірою, що може заважати повноцінному сприйняттю матеріалу. Абітурієнт не завжди орієнтується в темі питання, потребує певного часу для відповіді на додаткові чи уточнюючі запитання (допускається надання відповіді не на всі додаткові / уточнюючі запитання, але не менше ніж на 50%), говорить недостатньо впевнено, плутається в поняттях. Допускається дев'ять-десять суттєвих помилок, деякі з яких може виправити після уточнюючих запитань. Не завжди може застосувати знання на практиці.

	6	Відповідь на питання неповна (39-30%), Абітурієнт розпізнає деякі хімічні об'єкти (хімічні символи, формули, явища, посуд тощо) і називає їх. Абітурієнт описує деякі хімічні об'єкти за певними ознаками; Абітурієнт має фрагментарні уявлення з предмета вивчення і може відтворити окремі його частини. Логіка викладу порушена значною мірою, що може заважати повноцінному сприйняттю матеріалу. Абітурієнт не завжди орієнтується в темі питання, потребує певного часу для відповіді на додаткові чи уточнюючі запитання (допускається надання відповіді не на всі додаткові / уточнюючі запитання, але не менше ніж на 40%), говорить недостатньо впевнено, плутається в поняттях. Допускається десять-одинадцять суттєвих помилок, деякі з яких може виправити після уточнюючих запитань. Не може застосувати знання на практиці.
	5	Відповідь на питання неповна (29-20%), Абітурієнт розпізнає деякі хімічні об'єкти (хімічні символи, формули, явища, посуд тощо) і називає їх на побутовому рівні. Абітурієнт має фрагментарні уявлення з предмета вивчення і може відтворити окремі його частини. Логіка викладу порушена значною мірою, що може заважати повноцінному сприйняттю матеріалу. Абітурієнт не завжди орієнтується в темі питання, потребує певного часу для відповіді на додаткові чи уточнюючі запитання (допускається надання відповіді не на всі додаткові / уточнюючі запитання, але не менше ніж на 30%), говорить недостатньо впевнено, плутається в поняттях. Допускається дев'ять-десять суттєвих помилок, які не може виправити після уточнюючих запитань. Не може застосувати знання на практиці.
	4	Відповідь на питання неповна (29-20%)/ Абітурієнт розпізнає деякі хімічні об'єкти (хімічні символи, формули, явища, тощо) і називає їх на побутовому рівні. Абітурієнт має фрагментарні уявлення з предмета вивчення і може відтворити окремі його частини. Логіка викладу порушена значною мірою, що заважає повноцінному сприйняттю матеріалу. Абітурієнт слабо орієнтується в темі питання, потребує певного часу для відповіді на додаткові чи уточнюючі запитання (допускається надання відповіді не на всі додаткові / уточнюючі запитання, але не менше ніж на 20%), говорить невпевнено, плутається в поняттях. Допускається дев'ять-десять суттєвих помилок, які не може виправити після уточнюючих запитань. Не може застосувати знання на практиці.

	3	Відповідь на питання неповна (29-20%), Абітурієнт розпізнає поодинокі хімічні об'єкти (хімічні символи, формули, явища, тощо) і називає їх на побутовому рівні. Абітурієнт має фрагментарні уявлення з предмета вивчення. Логіка викладу порушена значною мірою, що заважає повноцінному сприйняттю матеріалу. Абітурієнт слабо орієнтується в темі питання, потребує певного часу для відповіді на додаткові чи уточнюючі запитання (допускається надання відповіді не на всі додаткові / уточнюючі запитання, але не менше ніж на 10%), говорить невпевнено, плутається в поняттях. Допускається понад десять суттєвих помилок, які не може виправити після уточнюючих запитань. Не може застосувати знання на практиці.
	2	Відповідь на питання неповна (19-0%), Абітурієнт розпізнає поодинокі хімічні об'єкти. Абітурієнт має фрагментарні уявлення з предмета вивчення. Логіка викладу порушена значною мірою, що заважає повноцінному сприйняттю матеріалу. Абітурієнт слабо орієнтується в темі питання, не може відповісти на додаткові чи уточнюючі запитання говорить невпевнено, плутається в поняттях. Допускається понад десять суттєвих помилок, які не може виправити після уточнюючих запитань. Не може застосувати знання на практиці.
	1	Відповідь на питання неповна (10-0%). Абітурієнт володіє матеріалом на рівні елементарного розпізнання і відтворення окремих фактів, елементів і об'єктів. Абітурієнт не може відповісти на додаткові чи уточнюючі запитання говорить невпевнено, плутається в поняттях. Робить велику кількість суттєвих помилок, які не може виправити після уточнюючих запитань. Не може застосувати знання на практиці.
	0	Відповідь на питання відсутня (0%).

Консультації перед вступним випробуванням охоплюють основні систематизовані питання Програми для загальноосвітніх навчальних закладів (Хімія 6-9 класи).

Екзаменатор виставляє бали, ставить свій підпис. Підписує голова предметної екзаменаційної комісії.